

„FĂRĂ MUZICĂ VIAȚA ESTE O EROARE”

DR. HAB. AURELIAN DĂNILĂ

LA 75 DE ANI

S-a născut la 19 ianuarie 1948 în satul Frumoasa, Orhei.

Muzicolog, domeniile de cercetare: istoria muzicii, istoria operei naționale.

Doctor habilitat în studiul artelor (2009), profesor universitar (2014), membru al Academiei Europene de Științe și Arte din Salzburg, Austria (2013).

Viața unui om poartă, neîndoielnic, pecetea celor două dimensiuni universale ale existenței – spațiul și timpul. Spațiul în care s-a născut Aurelian Dănilă s-a numit „un sat din codrii Basarabiei”, iar timpul – „vremea setei satului de carte”.

Erau anii '50-'60 ai secolului XX. Urgiile războiului, foametei și deportărilor au umbrat amarnic, dar nu au fost în stare să nimicească aspirațiile spirituale. Alături de inevitabila „pâinea cea de toate zilele”, care a încetat să mai fie un vis, alături de asigurarea „acoperișului” prin înălțarea noilor case, care ulterior au luat forma frumoasei imagini a „satelor Moldovei mele”, vorba cântecului, alături de alte lucruri care formează partea materială a vieții, oamenii au resimțit o acută nevoie de „lumină a minții” – setea de carte. Copiii satelor basarabene au pornit spre școli pentru a traduce în fapt ceea ce semnifică înțelepciunea expresiilor populare: „a ști carte”, „a fi om cu carte”, „cine știe carte are patru ochi”, dar și ceea ce se numește „cei șapte ani de-acasă”.

Aceste două componente ale educației unui copil basarabean s-au împletit în persoana lui Aurelian Dănilă într-un mod fericit și armonios grație părinților: mamei, învățătoare (și, vorba vine, prima învățătoare a autorului acestor rânduri, născut și el în acel spațiu și de acele timpuri), și tatălui, om de seamă în zona codrilor, inspector forestier. Startul prielnic al vieții, însoțit de aptitudinile native, de capacitatea de muncă, de dorința de a înainta în ascendență pe linia sorții, a făcut ca tânărul Aurel să absolve cu rezultate deosebite instituțiile de formare profesională. Acestea au fost mai multe și cu diferite profiluri, dar toate, până la urmă, aveau drept călăuză muzica. Exact ca la Nietzsche: „Fără muzică, viața ar putea fi doar o eroare”.

La începuturi muzician-clarinetist, redactor muzical la televiziune, cercetător științific, ulterior manager al instituțiilor de învățământ și de artă – director al Teatrului Național de Operă și Balet din Chișinău, președinte al Uniunii Muzicienilor, al Uniunii Teatrale, al Comitetul Internațional Delphic, rector al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice, prim-vice-ministru al Afacerilor Externe, prim-vice-ministru al Culturii, consul general la Iași, atașat cultural la București, ambasador al Republicii Moldova în Austria, Germania, Suedia și Danemarca...

Chemarea muzicii însă, căreia îi dedicase frumoși și rodnici ani din viață, s-a dovedit a fi atât de puternică, încât diplomatul Aurelian Dănilă, care-și exercita funcția conform strictelor rigori ale profesiei, își schimba *dress code*-ul oficial pe „blugi” și explora arhivele, documente de epocă de care nimeni nu se atinsese până la el. Ar fi fost o neiertată greșală de a nu se folosi de oportunitatea de a cerceta și a scoate la lumină viața și activitatea genialei cântărețe Maria Cebotari, dar și a multor alte personalități muzicale, istoria teatrului liric basarabean fiind o constantă a intereselor sale. Este un act de adevărat patriotism al lui Aurelian Dănilă. Documentele de arhivă studiate, precum și alte izvoare, au stat la baza scrierii mai multor volume despre geneza și evoluția artei de operă a neamului, despre istoria Teatrului Național de Operă și Balet din Chișinău, sintetizate ulterior cub forma unei cercetări de doctor habilitat în studiul artelor, a unor alte cărți și numeroase articole.

Astăzi distinsul om de cultură Aurelian Dănilă continuă să înainteze pe calea vocației, iar noi, cititorii săi fideli, rămânem în așteptarea unor noi studii muzicologice valoroase.

M. c. al AȘM Ion GAGIM